

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 663/05
20.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragomira Milojevića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića, Miroslava Cvetkovića, Dragana Jocića i Sretka Jankovića, članova veća, i savetnika Dragane Jevrić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA i dr., zbog krivičnog dela iz člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije u vezi člana 22. Osnovnog krivičnog zakona, odlučujući o žalbama branioca opt.AA adv.AB i branioca opt. BB adv. AV, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Pančevu K. 70/04 od 26.1.2005.godine, u sednici veća održanoj 20.6.2005.godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe branilaca optuženih AA i BB a presuda Okružnog suda u Pančevu K. 70/04 od 26.1.2005.godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom optuženi AA i BB oglašeni su krivim zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS kao saizvršioci u smislu člana 22. OKZ i osuđeni na kazne zatvora u trajanju od po jedne godine i šest meseci u koje kazne im se uračunava vreme provedeno u pritvoru i to opt.AA od 11.7.2002. do 9.10.2002.godine a opt.BB od 12.7.2002. do 9.10.2002.godine. Optuženi su obavezani da na ime troškova krivičnog postupka solidarno plate iznos od 22.350 dinara a na ime paušala svaki po 5.000 dinara sve u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja. Prema optuženom BB na osnovu člana 69.OKZ izrečana je mera bezbednosti oduzimanje predmeta – pištolja marke "aa", fabričkog broja aaa.

Protiv te presude žalbe su izjavili:

- branilac opt.AA adv. BB zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjeničnog stanja, pogrešne primene krivičnog zakona i odluke o kazni sa predlogom da se ista preinači u pogledu pravne ocene dela i odluke o kazni ili da se ista ukine i vrati prvostepenom sudu , drugom veću , na ponovno suđenje;

- branilac opt. BB adv. AV, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava a iz obrazloženja žalbe proizilazi da prvostepenu presudu pobija i zbog odluke o kazni, sa predlogom da se ista ukine ili da se opt.BB oslobodi od krivične odgovornosti.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž. 801/05 od 22.4.2005.godine, predložio je da se povodom žalbi branilaca optuženih prvostepena presuda ukine i vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Vrhovni sud je, pošto je postupljeno po članu 374. stav 2. ZKP ispitao prvostepenu presudu, razmotrio ostale spise predmeta i po oceni žalbenih navoda našao:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP uvek pazi po službenoj dužnosti, pa ni bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje žalbe branilaca optuženih ukazuju.

Suprotno žalbenim navodima, izreka pobijane presude razumljiva je i jasna i sadrži opis radnji iz koga proizilaze sva bitna obeležja krivičnog dela za koja su optuženi oglašeni krivim, a u obrazloženju presude o svim činjenicama važnim za donošenje odluke dati su dovoljni i jasni razlozi koji u pogledu odlučnih činjenica ne sadrže nikakve protivrečnosti, pa se neosnovano žalbama optuženih prvostepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP.

Činjenično stanje je u prvostepenoj presudi pravilno i potpuno utvrđeno pa su neosnovani žalbeni navodi kojima se to osporava.

Pravilnom ocenom odbrane optuženih i svih dokaza provedenih tokom postupka pravilno je prvostepeni sud utvrdio da su optuženi AA i BB u vreme, na mestu i na način opisan u izreci pobijane presude, po prethodnom dogovoru, upotrebom sile i pretnje, da će neposredno napasti na život i telo oštećenog VV, oduzeli tuđe pokretne stvari - novac i mobilni telefon u nameri pribavljanja protivpravne imovinske koristi.

Odlučne činjenice vezane za vreme, mesto i način izvršenja predmetnog krivičnog dela, iznos novca koji je tom prilikom oduzet, kao i vrstu i težinu povrede koju je oštećeni kritičnom prilikom zadobio utvrđene su pre svega na osnovu iskaza oštećenog VV koji je detaljno opisao način na koji mu je oduzet novac i mobilni telefon a njegov iskaz potkrepljen je iskazima svedoka GG i DD, zatim pismenim dokazima u spisima i to zapisnikom o uviđaju, potvrdom o privremeno oduzetim predmetima, otpusnom listom Opšte bolnice u Pančevu i nalazom i mišljenjem veštaka dr ĐĐ, kao i delimično i odbranama samih optuženih. Stoga pravilno prvostepeni sud ovakav iskaz oštećenog u celosti prihvata i sledstveno tome, pravilno, odbrane optuženih u delu u kome su u suprotnosti sa dokazima kojima je poklonio veru, ocenio kao sračunate na izbegavanje krivične odgovornosti.

Prvostepeni sud je suprotno žalbenim navodima detaljno utvrdio i opisao koje radnje je svaki od optuženih preduzeo ponaosob pri čemu za postojanje krivičnog dela izvršenog u saizvršilaštvu nije neophodno da svaki saizvršilac preduzme sve radnje izvršenja, što uostalom nije ni životno niti moguće, već je dovoljno da preduzmu bilo koju radnju svesni zajedničkog delovanja a sve u cilju izvršenja zajedničkog krivičnog dela, što je prvostepeni sud nesumnjivo utvrdio.

Pravilan je i zaključak prvostepenog suda da su optuženi kritičnom prilikom postupali sa direktnim umišljajem jer su svesno i voljno primenili silu prema oštećenom i od njega oduzeli novac i mobilni telefon u nameri pribavljanja protivpravne imovinske koristi, pa su žalbe branilaca i u tom delu neosnovane.

Vrhovni sud je cenio i ostale navode žalbi koji se odnose na bitne povrede odredaba krivičnog postupka i utvrđeno činjenično stanje, a u kojima branioci iznose svoje verzije kritičnog događaja i daju sopstvenu ocenu izvedenih dokaza, posebno iskaza oštećenog, pa nalazi da su isti neosnovani i bez bitnog uticaja na drugačiji ishod ovog krivičnog postupka.

Prema tome, činjenično stanje, kako u pogledu činjenica koje čine bitna obeležja krivičnog dela u pitanju, tako i u pogledu onih koje se tiču psihičkog odnosa optuženih prema učinjenom delu, pravilno je i potpuno utvrđeno, a kvalifikacijom protivpravne delatnosti optuženih po članu 168. stav 1. KZ RS u vezi člana 22. OKZ, krivični zakon je pravilno primenjen. S tim

u vezi prvostepeni sud je u obrazloženju prvostepene presude dao jasne, iscrpne i uverljive razloge koje i Vrhovni sud u svemu prihvata.

Ispitujući, povodom žalbi branilaca, prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, Vrhovni sud nalazi da je

prvostepeni sud pravilno utvrdio i ocenio sve okolnosti u smislu člana 41. OKZ koje utiču da kazna bude manja ili veća, kojim okolnostima je dao adekvatan značaj i pravilno optužene AA i BB za izvršeno krivično delo iz člana 168. stav 1. u vezi člana 22. OKZ osudio na kazne zatvora u trajanju od po jedne godine i šest meseci sa uračunavanjem vremena provedenog u pritvoru. Inače, prvostepeni sud se u pobijanoj presudi nepotrebno pozvao na odredbu člana 42. OKZ, s obzirom da je optuženima, prema zakonu važećem u vreme izvršenja dela izrekao kazne zatvora u granicama propisanim tim zakonom, dakle bez ublažavanja. Po oceni Vrhovnog suda odmerene kazne srazmerne su težini i stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela kao i stepenu krivične odgovornosti optuženih i nužne su za postizanje svrhe kažnjavanja predviđene odredbom člana 33. OKZ. Stoga su žalbe branilaca optuženih i u odnosu na odluku o kazni ocenjene kao neosnovane.

Odluka o meri bezbednosti oduzimanja predmeta doneta je pravilnom primenom odredbe člana 69. OKZ pa se njena zakonitost i opravdanost izricanja ne dovode u pitanje.

Iz iznetih razloga na osnovu člana 388. ZKP odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća

Dragana Jevrić, s.r. sudija,

Dragomir Milojević, s.r.

Za tačnost otpravka

sr